

Mevzu': **Sünnet-i Seniyye'ye Tâbî Olmanın Ehemmiyeti**

Usulümüz vechi üzere birer Fatiha üçer İhlas-ı Şerif okuyup evvelâ Rasûlullah Efendimiz'in bilumum Silsile-i Sâdâtımızın hassaten Hz. Üstazımız'ın ervah-ı kutsiye-i mübarekelerine hediye edelim.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا حِفْظَ الْمُرْسَلِينَ وَإِهْلَامَ الْأَنْبِيَاءِ وَفَهْمَ الْأَوْلِيَاءِ بِكَرَمِكَ يَا
أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَبِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (3 defa)

اللَّهُمَّ بِحُبِّ ذَاتِكَ تَحَصَّنَا يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا
وَصِدْقًا. (3 defa)

رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنَّا وَعَنْكُمْ وَعَنْ كَافَّةِ الْمُؤْمِنِينَ

Cenâb-ı Hak Rabbü'l-Felak Feyyaz-ı Mutlak Hazretleri, Cibrîl-i Emin Namus-i Ekber Hazretleri vasıtasıyla iki cihan serveri Rasûlullah Efendimiz (sallallahü aleyhi vesellem)'e inzal buyurmuş oldukları Hazret-i Kur'an-ı Kerim'de buyuruyorlar ki:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ :
وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ سورة الحشر ، صدق الله العظيم

Muhterem Kardeşlerim!

Cenâb-ı Hakk, okumuş olduğum Haşr Süresi'nin 7. Ayet-i Kerimesinde meâlen buyuruyorlar ki:

وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ

Rasülullah (s.a.v.) size her neyi emretti ise

فَخُذُوهُ

Onu tutunuz,

وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ

Ve her neden sizi nehiy etmiş (menetmişse) ise,

فَانتَهُوا ۚ

Ondan sakınınız,

وَاتَّقُوا اللَّهَ

Ve Allâhü Teâlâ'dan korkun.

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ سورة الحشر

Muhakkak ki Allâhü Teâlâ azabı şiddetli olandır.

Muhterem Kardeşlerim!

Müslüman olmanın ilk şartı olan Kelime-i Şehadette, Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in ismi Allah'ü Teâlâ'nın ismiyle birlikte yer almıştır. Haliyle Peygamber Efendimiz (s.a.v)'e iman, müslümanlığın önde gelen

şartlarındandır. Ayrıca ona inanmanın lüzumu hakkında Kur'an-ı Kerim'de pek çok ayet-i kerime mevcuttur.

Cenâb-ı Hakk;

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ✓

Onun için siz Allah'a, Rasûlüne ve indirdiğimiz nura iman ediniz.

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Ve Allah her ne yaparsanız haberdardır.”¹

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ✓

Her kim Allah'a ve Rasûlüne inanmazsa,

فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

Bilsin ki biz Kâfirler için bir çılgın ateş hazırlamışızdır”²
buyurmaktadır.

Bu Ayet-i Kerimelerde Allah'ü Teâlâ'ya imandan hemen sonra Rasûlüllah (s.a.v.) Efendimize, iman zikredilmiştir. Hiç şüphesiz Rasûle iman, onun sadece bir peygamber olduğuna iman ile sınırlı değildir. Bu iman O'nun, Kur'an-ı Kerim'de zikri geçsin veya geçmesin Allah katından getirmiş olduğu bütün emirleri, nehiyleri, hükümleri kabul ve tasdiki de içine alır.

¹ - Sûre-i Teğâbûn, Âyet 8

² - Sûre-i Fetih, Âyet 13

Muhterem Kardeşlerim!

Kur'an-ı Kerim'de Rasûlüllah Efendimiz (s.a.v.), bizzat Hz. Allah tarafından ebedî saadete talib olanlar için her yönüyle örnek bir şahsiyet olarak takdim edilmiştir.

Konu ile alakalı Ayetlerde şu veya bu konuda diye bir kayıt konulmamış olması O'nun her hususta insanlar için örnek alınması gereken bir rehber olduğunu göstermektedir.

Bu husus Ahzap Suresi'nde şöyle ifade buyruluyor:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

“And olsun ki Allah'ın Rasülü'nde sizin için güzel bir numune vardır. **Sizden bedel?**

لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı ümid eden ve Allah'ı çok zikreden kimseler için.”³

Bu Ayet-i Kerime'de Müslümanların pratik olarak dini yaşayabilmek için bir örnek şahsiyete ihtiyaçlarının olduğundan bahsedilmektedir.

³ Ahzap Suresi, 21

Yine buradan bu numune şahsiyetin Peygamber Efendimiz (s.a.v.) olduğu ve O olmadan dinin doğru bir şekilde yaşanamayacağı anlaşılmaktadır.

Muhterem Kardeşlerim!

Kur'an-ı Kerim'de Rasûlullah Efendimiz (s.a.v.)'e itâat etmemiz emredilmiş ve Rasûle itaat pek çok yerde Allah'a itaatle birlikte zikredilmiştir. Böylece Rasûlullah (s.a.v.)'e itâatin, Allahü Teâlâ'ya itaat demek olduğu çokça vurgulanmıştır.

Hiç şüphesiz, Rasûlullah (s.a.v.)'e itâat hayatında olduğu gibi, vefatından sonra da farzdır. Bu da elbette onun sünnetine uyularak gerçekleştirilecektir.

Nisa Süresi'nin 80. Ayet-i Celilesi'nde Mevlâ'mız şöyle buyurur;

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

Kim Rasûle itâat ederse, Allah-ü Teâlâ'ya itaat etmiş olur.

وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

Kim de yüz çevirirse, biz seni onlar üzerine muhafız olarak göndermedik.

Bu Ayet-i Kerime'yi Elmalılı merhum şu şekilde izah etmiştir;

“Her kim Allah’ın Rasûlüne itaat ederse Allah’a itaat etmiş olur. Her kim de nefesine uyar itaatten yüz çevirirse onları seyyiattan muhafaza edeceğim diye uğraşma. Çünkü biz seni onların üzerine muhafız göndermedik, Rasûl olarak gönderdik. Artık onlar, kötülüğün kaynağı olan kişilerdir. Elbette kendilerine kötülük isabet edecektir. Sen onları seyyiattan ve seyyiatın cezalarından muhafaza edemezsin.⁴

Muhterem Kardeşlerim!

Bir Ayet-i Kerime’de de Allah sevgisinin Peygamberimiz (s.a.v.)’e ittiba’a bağlanmış olması çok dikkat çekicidir.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

“Habibim De ki, eğer siz Allah’ı seviyorsanız

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

Hemen bana uyun ki, Allah da sizleri sevsin

وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ve günahlarınızı mağfiretle örtsün, Allah gafurdur, rahîmdir.⁵

⁴ Elmalılı Hamdi Yazır Tefsiri

⁵ Sûre-i Âl-i İmrân, Âyet 31

Allâhü Teâlâ kendisini sevdiğini iddia edenlere, eğer bu sözlerinde samimi iseler, Rasûlullah (s.a.v.)'e uymalarını ve ona muhalefet etmemelerini emretmektedir. Peygamber (s.a.v.)'e uymak demek onun emrettiklerini yapmak, yasakladıklarından kaçmak ve her konuda onu örnek almak demektir.

Muhterem Kardeşlerim!

Cenâb-ı Hakk Kur'an-ı Kerim'de Rasûlullah (s.a.v.)'e itâati emrettiği gibi ona yapılabilecek her türlü isyanı da yasaklamıştır.

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ

“Her kim de kendisine hak tebeyyün ettikten sonra Peygambere muhâlefette bulunur,

وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ

Ve mü'minlerin yolunun gayrisına giderse

نُؤَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ

Biz onu gittiği yolda bırakırız.

وَنُصَلِّهِ جَهَنَّمَ وَ سَاءَتْ مَصِيرًا

Ve kendisine Cehennemi boylatırız ki o ne fena gidiştir.”⁶

⁶ - Sûre-i Nisâ, Âyet 115

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e itâati emreden ve ona karşı gelmeyi yasaklayan Âyet-i Kerime'ler, ona itaatın isteğe bağlı değil zorunlu olduğunu kesin olarak ortaya koymaktadır.

Muhterem Kardeşlerim!

Bazı sapık mezhep sahipleri bize Kur'ân yeter deyip Rasûlullah (s.a.v.)'i ve onun sünnetlerini inkâr ediyorlar.

Bakınız! Ashab-ı Kiramın Rasûlullah Efendimiz (s.a.v.)'e ve onun sünnetine nasıl tâbî olduklarını birkaç misal ile izah edelim.

Hazreti Ebubekir (r.a.) Efendimiz;

إِنَّمَا أَنَا مُتَّبِعٌ وَلَسْتُ مُبْتَدِعًا

“Ben Resûlullah'a ittiba' eden kişiyim, bidatçı bir kişi değilim” buyurmuşlardır.

Hazreti Ömer (r.a.) Efendimiz, Hacer-i Esved'i öptükten sonra;

وَإِنِّي لَأَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ مَا تَنْفَعُ وَلَا تَضُرُّ

Biliyorum ki sen fayda ve zarar vermeyen bir taşsın,

وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْبَلُكَ

Eğer Rasûlullah (s.a.v.) Efendimizin seni öptüğünü görmeseydim,

مَا قَبَّلْتُكَ

Seni öpmezdim”⁷ buyurmuşlar.

Hazreti Ali (r.a.) Efendimiz:

لَوْ كَانَ الْأَمْرُ بِالْعَقْلِ

Eğer Dinin işleri akılla olsaydı,

لَكَانَ الْمَسْحُ عَلَى بَاطِنِ الْخَفِّ أَوْلَى مِنَ الْمَسْحِ عَلَى أَعْلَاهُ

Elbette Mestin altını mesh etmek, üstünün mesh etmekten daha evla olurdu,

لَكِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى أَعْلَاهُ

Lakin ben Rasûlullah Efendimiz (s.a.v.)’i mestin üstünü mesh ederken gördüm”⁸ buyurmuşlardır.

Abdullah bin Mesut hazretleri henüz mescide girmemişken Rasulullah Efendimizin, اِسْمَعُوا اِجْلِسُوا اَنْصِتُوا sözünü duyar duymaz,

جَلَسَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ خَارِجَ الْمَسْجِدِ

Rasûlullah (s.a.v.)’in “**oturunuz**” emrine imtisalen mescidin dışında olduğu yere oturmuş.

⁷ Suneni Kübra (Beyhakî) 9486

⁸ Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaat sunum notları-İstanbul

Muhterem Kardeşlerim!

İmam-ı Âzam Ebu hanife (r.h), Medine-i Münevverede iken Ebü Cafer Muhammet Bâkır (r.h.) ile buluşurlar.

Ebû Cafer Muhammed Bâkır (r.h.), İmam Câfer-i Sâdık (k.s.) hazretlerinin babasıdır.

Hazreti Hüseyin Efendimizin torunu, İmam Zeynü'lâbidin hazretlerinin oğludur. Tâbiîndendir. Büyük islam âlimi ve çok büyük kerametlerin sahibi büyük bir velidir.

İşte bu zât İmam-ı Âzam Ebu Hanife (r.h.)'a **“Siz kıyas yaparak ceddin Muhammet Mustafa (s.a.v)’in dinini ve hadislerini değiştiriyoymuşsunuz.”** dedi.

İmam-ı Âzam Ebu hanife (r.h), **“Böyle yapmaktan Allah'a sığınırım.”** dedi ve **“Sen layık olduğun yere otur. Ben de layık olduğum yere oturayım dedi. Çünkü benim size, Ashab-ı kiramın, ceddiniz Muhammet Mustafa (s.a.v)’e gösterdiği hürmet gibi hürmetim vardır.”** dedi.

Ebu Cafer (r.h.) oturdu. İmam-ı Âzam Ebu hanife (r.h) da diz çöküp önüne oturdu.

Ebu Cafer (r.h.)'a **“size birkaç soracağım, bana cevap verir misiniz”** dedi ve birinci olarak şunu sordu:

1-Erkek mi daha zayıftır kadın mı?

Ebu Cafer (r.h.): “Tabi ki kadın” dedi.

“Peki mirasta erkeğin hissesi kaçır kadının hissesi kaçır?” diye soru etti.

Ebu Cafer (r.h.): “Erkeğin iki, kadının bir hissesi var” dedi.

Bunun üzerine İmam-ı Âzam hazretleri; **“Bu, ceddin Muhammet Mustafa (s.a.v)’in kavlidir. Şayet ben ceddinizin dinini değiştirmiş olsa idim erkeğe bir kadına iki hisse verirdim. Çünkü kadın daha zayıftır.”**

İkinci olarak:

2-namaz mı daha faziletli oruç mu? diye soru etti.

Ebu Cafer (r.h.): “Namaz daha faziletlidir” dedi.

İmam-ı Âzam hazretleri; **“Bu, ceddinizin kavlidir. Eğer ben ceddinizin dinini değiştirseydim. Kıyasa göre kadının hayızdan sonra orucu değilde namazını kaza etmesini emir ederdim”** dedi.

Üçüncü olarak:

3-idrar mı daha necis yoksa menî mi? diye sordu.

Ebu Cafer (r.h.): İdrar diye cevap verdi.

Bunun üzerine İmam-ı Âzam hazretleri; **“Şayet ben ceddinizin dînini değiştirmiş olsaydım kıyas ile idrardan sonra gusül edilmesini, menîden sonra abdest alınmasını emir ederdim. Çünkü idrar meniden daha necistir. Ben**

kıyas ile ceddinizin dinini değiştirmekten Allah'a sığınırım.” dedi.

Dördüncü olarak:

4-mesihde mestlerin altı mı mesih edilir yoksa üstümü? diye sordu.

Ebu Cafer (r.h.): “Üstüne mesih yapılır” dedi.

İmam-ı Âzam hazretleri; **“Eğer kıyas ile amel etseydim mestlerin altı kirlendiği için üste değil alta mesih ile emir ederdim”** dedi.

Ebû Câfer(r.h.) kalkıp ona iltifat etti. Kucakladı ve anlından öptü.⁹

Muhterem Kardeşlerim!

Efendimiz (s.a.v), bir Hadis-i Şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır;

مَنْ حَفِظَ سُنَّتِي أَكْرَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِأَرْبَعِ خِصَالٍ

“Her kim, benim sünnetimi muhafaza ederse, Allah (c.c) ona dört haslet ile ikramda bulunur:

الْمَحَبَّةُ فِي قُلُوبِ الْبَرَّةِ

1. Salihler, abidler ve velilerin gönlünde (o kimseye karşı) sevgi;

⁹ Sohbetler Kitabı

وَأَهْبِئْ فِي قُلُوبِ الْفَجْرَةِ

2. Facirlerin kalbinde heybet;

وَالسَّعَةَ فِي الرِّزْقِ

3. Rızıkta genişlik (ve bereket);

وَالثِّقَةَ فِي الدِّينِ

4. Dinde (kendisine) güven ve itimad.¹⁰

Muhterem Kardeşlerim!

İmam-ı Rabbânî (k.s.) Hazretleri de Mektûbât-ı Şerife’de şöyle buyurmuşlardır.

فَعَلَيْكُمْ بِمُتَابَعَتِهِ وَمُتَابَعَةِ خُلَفَائِهِ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

“Öyle ise Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’e ve O’nun Hulefa-i Raşidinine mütabaata sımsıkı sarılınız.

وَإِيَّاكُمْ وَمُخَالَفَةَ شَرِيعَتِهِ قَوْلًا وَعَمَلًا وَاعْتِقَادًا

Söz, amel ve itikat olarak O’nun şeriatına muhalefet etmekten sakınınız.

¹⁰ İ.Hakkı Bursevi, Ruhul Beyan Tefsiri

فَإِنَّ الْأُولَىٰ يُمْنُّ وَبَرَكَاتُهُ

Çünkü birincisi (şerîata mütâbaat) berekettir.

وَالثَّانِيَةُ شُومٌ وَهَلَكَةٌ

İkincisi (şerîata muhâlefet) uğursuzluk ve bereketsizliktir.”¹¹ (buyurmuşlardır.)

Muhterem Kardeşlerim!

Netice olarak, “Kur’an bize yeter. Onda neyi bulursak alırız, onda bulamadığımızı almayız.” anlayışında olan, sünnete karşı lakayt değerlendirmelerde bulunan kimselere en güzel cevabı yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim; üsve-i hasene olan Rasûlüllah (s.a.v.)’e imanın farz olduğunu, Ona itâat ve ittiba’ın gerekli olup muhalefetin yasaklandığını, vermiş olduğu hükümlere gönülden teslim olmanın imanın bir gereği olduğunu belirtmek suretiyle vermiştir.

Sevgili Peygamber Efendimiz (sallallahü aleyhi ve sellem) ve Ashab-ı Kiram Hazerâtının yolunda Cenâb-ı Hak bizleri muvaffak ve daim eylesin.

Geceniz mübarek olsun.

¹¹ Mektubat-ı Şerife c.1 m.184